

La lettre de Jean

Ne boste verjeli, pa vendar sem na pravih tridnevnikih počitnicah na plaži Berck. Pripeljala me je (200 km od Troslyja) Odile. Male Jezusove sestre so našle hiško v bližini skupnosti, blizu obale in plaž Bercka.

Po trdem pesku plaž sem se lahko veliko in dolgo sprehajal, saj ni bilo skoraj nikogar. Štiri ure hoda vsak dan in morje, kamor ti seže oko. Berck je znan po zdravilnih lastnostih tamkajšnjega morskega zraka polnega joda in sevanja z ultravijolično regeneracijo. Ta postaja je znana tudi galebom in njihovi pesmi »KVAK KVAK« (ne preveč muzikalna). Znajo naznanjati svojo prisotnost, njihov let je tako lep in sladek, galebi lebdijo v zraku.

Vesel sem, da sem bil lahko skupaj z malimi sestrami, z njimi molil, jedel, delil. Vesel tudi, ker sem bil z malim bratom evangelija Gérardom. Daleč v stran od telefona, obiskov, daleč od obveznosti, lahko sem veliko počival in se gibal.

V Troslyju sem nadaljeval z razlago sv. Janeza v angleščini in francoščini. Veliko veselje je vedno globlje prodirati v skrivnost Janezovega evangelija in odkriti z Jezusom, ki postane šibak, skrivnost šibkosti. V Barki živimo sredi šibkosti. Šibkost je del človeškega življenja, ob rojstvu in ob smrti smo šibki. Med obema poloma življenja - življenjem in smrtjo – rastemo v moči, sposobnostih in samostojnosti. Zaradi šibkosti potrebujemo drug drugega, prijatelje in skupnost. Zaradi šibkosti drugih lahko uporabimo svoje moči, sposobnosti, da jim pomagamo živeti, živeti bolje. Zaradi šibkosti potrebujemo na poti vizije miru in edinosti vseh ljudi nežno navzočnost Boga.

Očitno sem v dekadentnem delu svojega življenja. O la la, spomin! Spominjam se tekstov Janezovega evangelija, a imena izginjajo kot dim v zraku. In moje noge! Nežno jih vlečem. V tem smislu mi je Berck pomagal.

V pogledu na Boga me bolj in bolj privlači molitev v tišini. Jezus pravi: » Ostanite v moji ljubezni.« Vabi nas, da ostanemo v njem. Ko se zbudim zelo zgodaj, sem srečen, ker sem in se lahko Bogu zahvalim za življenje, za vse stvarstvo, za Njega, za Barko in Vero in luč. Včasih se mi zdi, da sem povezan s tistimi našimi prijatelji, ki so že odšli v nebesa in me tam čakajo. Bog me je obdaril na toliko načinov, zasul me je s prijatelji. Počutim se ljubljenega, moja molitev je lahko hvalnica. Dobro mi dejo trenutki v kapelici.

Etty Hillesum pravi v svojem dnevniku, da čuti, da je vodnjak in na dnu tega vodnjaka je Bog. Toda pogosto pravi, da je vodnjak poln kamenja in smeti, ki ji onemogočajo do Boga. Tudi jaz tako občutim. Res je, da me privlači notranja tišina in prisotnost Boga. Toda pogosto, prepogosto težko ustavim motor svojega življenja, če se že poda na pot. Tako kot Etty moram odstraniti kamenje in smeti, ki me ovirajo, da se prebijem do Boga v tišini. In motor žene, da storite in storite vedno znova. Težko se ustavi in enostavno je. Imam še nekaj dela, da pustim vstopiti Bogu, ki trka na vrata mojega srca, da bo lahko večerjal z menoj in jaz z njim. »Naredi tako, da bo globoko na dnu srca, kjer je resnica, ki osvobaja, lahko počival Bog.«

V veliko zadovoljstvo mi je bil obisk moje sestre Thérèse v Londonu, kjer smo skupaj z nekaterimi prijatelji praznovali njen 90. rojstni dan.

Ni bila le ustanoviteljica Barke v Združenem kraljestvu, ampak na poseben način je vodila Barko na poti ekumenizma. Da bi pokazali vso pot razvoja, bi morali znova prebrati vse knjige, ki jih je na to temo napisala. V Barki smo ji hvaležni, saj je v nas zbudila željo, delati za edinost med kristjani. Z njo in mnogimi drugimi smo se veselili nominacije »canterburyjskega« škofa (Justin Welby, prej Rowan Williams). Čutim, da se bosta z našim novim papežem dobro razumela.

Še vedno me na kosilo in

večerjo veže hiša Val Fleuri.

Rad sem tam. Rad imam trenutke praznovanja, molitve in medsebojne delitve, predvsem osebna srečanja, polna veselja in življenja. Kadar ne morem tja ,jih pogrešam. Več kot trideset let živim skupaj z Dédéjem, Patrickom, Ludgerjem, z Michelom, Jean Françoisom im Maximom, krasno je biti z njimi in z vsemi, ki so se pridružili kasneje.

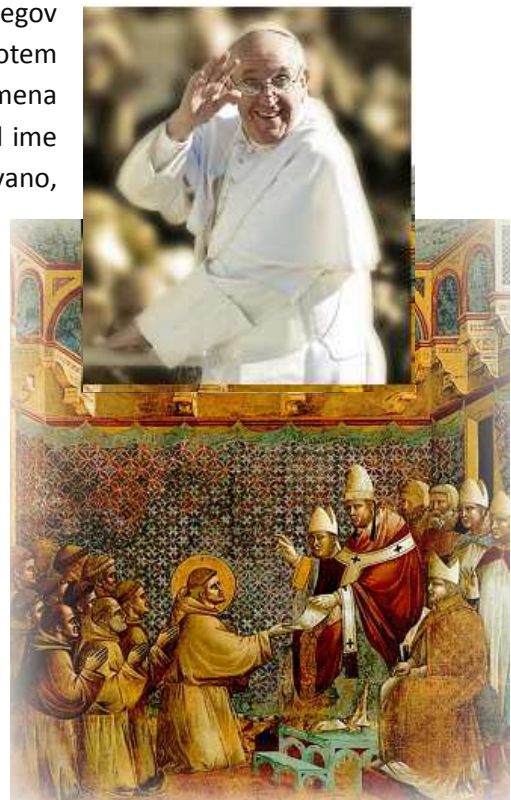

V tem pismu bi rad tudi poudaril, kako je skupnost v Troslyu vesela naše nove odgovorne skupnosti - Christine Mc Grievy, ki jo mnogi poznate kot vice koordinatorko mednarodne Barke. V skupnost je prinesla novo dinamiko, osredotočeno na življenje, rast in sodelovanje oseb s prizadetostjo. Toliko življenja prinašajo in opozarjajo na temeljno poslanstvo Barke. Odkrivati družbi njihovo vrednoto, življenjsko modrost in sposobnost ljubezni. Da, res živimo skupaj v

občestvu resnično zvezo, ki nas vse spreminja.

Odstop papeža Benedikta XVI. je bil šok, presenečenje in obenem znamenje njegove modrosti in svobode. Zagotavljam vam, da sem bil toliko bolj ganjen, ker sem ga oktobra prejšnje leto obiskal. Kot sem povedal v prejšnjem pismu, sem ga spoznal kot ponižnega in preprostega. Poslanstvo, ki so mu ga zaupali kardinali, je sprejel s toliko ponižnosti. Kdo bo njegov naslednik po njegovem odhodu? Nihče ni vedel. Ampak potem spet presenečenje! Ob razglasitvi nisem poznal imena novoizvoljenega papeža, a takoj, ko sem slišal, da si je nadel ime Frančišek – kakšno veselje! Neskončno veselje! Nepričakovano, presenetljivo in čudovito, da si je vzela vizijo svojega pontifikata ime Frančiška Asiškega.

To je poziv Cerkvi, da se vrne k bistvu evangelija, nazaj k tej preprosti viziji Frančiška Asiškega. Novi papež nenehno ponavlja, da želi, da je Cerkev skromna in blizu ubogim. Poudarja, da moramo biti blizu ubogim in šibkim, da se jim je treba približati z nežnostjo. Moje srce vriska, očitno je, da bo imel rad Barko in Vero in luč, vendar mislim, da nas pozna. V Argentini sta prisotni. Mogoče je najpomembnejše za mene in vsakega od nas, da postanemo bolj preprosti, bolj ljubeči in blizu najbolj ubogim. Ni dovolj, da papež oznanja to vizijo, ampak, da jo jaz in mi vsi živimo. Molite za to.

Tukaj bo kmalu pomlad.

Čas preporoda narave. Praznik Velike noči. Po predoru trpljenja: novo rojstvo. Da bi ga lahko vsi živeli v upanju.

Povezan z vsakomur od vas, Jean.